

COLORJEVE INFORMACIJE

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA COLOR MEDVODE

Leto XIV.

SEPTEMBER

|| 263360

Št. 9 (155)

Akcija NNNP '85

Akcija NNNP (nič nas ne sme presenetiti) so pri nas postale že tradicionalne. Vsako leto jih pripravimo, ponavadi v jeseni. Včasih je skupna za vso republiko, ali regijo, včasih so posamične v krajevni skupnosti ali občini.

Letošnja akcija NNNP 85 se vrši pod geslom »samozaščita 85« in postavlja kot vsebino vaj: zaščita proti požaru in nevarnim snovem.

Nosilec letošnje občinske vaje bo po sklepu Skupščine občine Ljubljana-Siška prav naša organizacija. Vaja bo opravljena 26. oktobra ob 9. uri. Vsebina vaje nosi naslov: gaše-

nje požara v stanovanjskih blokih na Škofjeloški cesti v Preski in prikaz pobiranja razlitih naftnih derivatov.

Poleg colorjevega protipožarnega voda civilne zaščite bodo pri vaji sodelovali še: Gasilsko društvo Preska, protipožarni vod civilne zaščite Preska, sanitetni vod civilne zaščite Preska, in protipožarni vod civilne zaščite Donit.

Štab civilne zaščite Colorja je v ta namen pripravil program vaje gašenja, oceno ogroženosti zaradi nevarnih shov in oceno požarne ogroženosti.

Za pripravo vaje je bila že v mesecu maju seja štaba civilne zaščite pri Skupnosti krajevnih skupnosti Medvode, nato v mesecu septembru.

Štab civilne zaščite Colorja je ves čas v stiku z oddelkom za narodno obrambo občine in štabom civilne zaščite Medvode.

Vaja je namenjena vsem občanom, za pripadnike enot civilne zaščite pa je obvezna.

Nasvidenje 26. oktobra ob 9. uri pri novih blokih na Škofjeloški cesti v Preski.

r. p.

SOZD Kemija v obdobju 1980 - 1984

Pri pripravi planskih dokumentov za naslednje srednjeročno obdobje 1986—1990 je pri načrtovanju potrebno pregledati oziroma analizirati tudi pretečeno obdobje, v katerem se še trenutno nahajamo.

SOZD Kemija je v tej zvezi pripravil določeno analizo gibanja oziroma fizičnega obsega proizvodnje po posameznih članicah in vrstah proizvodov. Ker DO Color v SOZD zavzema vidno mesto, se v nadaljnjem sprehodimo skozi nekaj tabel, ki

nam bodo same od sebe, brez dodatnega komentarja, povedale dovolj jasno, kakšna je bila naša usmerjenost v preteklosti in kakšen je naš trenutni položaj v primerjavi z ostalimi članicami.

FIZIČNI OBSEG PROIZVODNJE SOZD KEMIJA 1980—1984

DO	v tonah													
	1980	1981	Index 81/80	1982	Bazni	Verižni	1983	Bazni	Verižni	1984	Bazni	Verižni	Letna stop. rasti	Delež proiz. v 1984 (%)
Arbo	3.015	3.187	106	2.989	99	94	3.349	111	112	3.650	121	109	4,90	1,2
Belinka	61.144	64.779	106	63.645	104	98	68.226	112	107	67.842	111	99	2,63	21,6
Color	38.988	38.446	99	38.420	99	100	41.649	107	108	37.582	96	90	— 0,91	12,0
Donit	33.856	33.843	100	30.640	91	91	35.281	104	115	34.636	102	98	0,57	11,0
Helios	69.186	69.026	100	67.043	97	97	80.847	117	121	85.686	124	106	5,49	27,4
Jub	26.165	27.997	107	31.550	121	113	33.474	128	106	34.744	133	104	7,35	11,1
Ilirija-Vedrog	10.865	10.778	99	8.254	76	77	9.868	91	120	10.288	95	104	— 1,35	3,3
Melamin	12.587	12.144	96	13.005	103	107	14.473	115	111	15.582	124	108	5,48	5,0
Teol	15.439	15.731	102	12.937	84	82	12.766	83	99	18.486	120	145	4,61	5,9
Yugocryl	4.968	4.845	98	4.580	92	95	5.009	101	109	4.789	96	95	— 0,91	1,5
SOZD	276.213	280.775	102	273.063	99	97	304.942	110	112	313.285	113	103	3,20	100,0

FIZIČNI OBSEG PROIZVODNJE NEKATERIH BLAGOVNIH SKUPIN 1980—1984

	v tonah												
Blagovna skupina	1980	1981	Index 81/80	1982	Bazni ind.	Verižni ind.	1983	Bazni ind.	Verižni ind.	1984	Bazni ind.	Verižni ind.	Ø letna stop. rasti
Premazi	66.500	71.605	107,7	71.111	106,9	99,3	74.457	112,0	104,7	78.533	118,1	105,5	4,24
Smole	48.556	48.753	100,4	47.346	97,5	97,1	56.671	116,7	120,3	59.412	122,4	104,8	5,18
Perborat	33.700	36.900	109,5	33.900	100,6	91,9	37.255	110,5	109,9	31.065	92,2	83,4	— 2,02
Jed. in tehn. olja	12.012	13.604	113,3	13.959	116,2	102,6	15.457	128,7	108,7	16.620	138,4	107,5	8,46
Pom. sred. za tekstil in usnjar. industrijo	13.215	10.975	83,0	10.087	76,3	91,9	11.745	88,9	116,4	13.602	102,9	115,8	0,72
Čistila, sveče, kozm.	10.865	10.778	99,2	8.354	76,9	77,5	9.868	90,8	119,5	10.288	94,7	104,3	— 1,35
Sint. ometi, izrav. mase	7.678	4.143	54,0	4.683	61,0	113,0	7.372	96,0	157,4	7.393	96,3	100,3	— 0,94
Sintetična lepila	2.883	2.730	94,7	2.599	90,1	95,2	5.724	198,5	220,2	2.248	78,0	39,3	— 6,03
Naravna lepila	2.690	2.722	101,2	2.750	102,2	101,0	2.423	90,1	88,1	2.485	92,4	102,6	— 1,96
Sikativi	1.174	1.156	98,5	1.370	116,7	118,5	947	80,7	69,1	1.047	89,2	110,6	— 2,82

OBSEG IN STRUKTURA PROIZVODNJE PREMAZNIH SREDSTEV

													v tonah
DO	1980	1981	Index 81/80	1982	Bazni ind.	Verižni ind.	1983	Bazni ind.	Verižni ind.	1984	Bazni ind.	Verižni ind.	Ø letna stop. rasti
Arbo	269	280	104,1	250	92,9	89,3	408	151,7	163,2	341	126,8	83,6	6,11
Belinka	2.878	2.544	88,4	2.795	97,1	109,9	3.506	121,8	125,4	3.330	115,7	95,6	3,72
Color	25.391	25.256	99,5	25.327	99,7	100,3	27.805	109,5	109,8	26.571	104,6	95,6	1,24
Helios	20.634	20.758	100,6	16.941	82,1	81,6	20.413	98,9	120,5	20.940	101,5	102,6	0,37
Jub	17.328	22.767	131,4	25.798	148,9	113,3	22.325	128,8	86,5	27.351	157,8	122,5	12,08
	66.500	71.605	107,7	71.116	106,9	99,3	74.457	112,0	104,7	78.533	118,1	105,5	4,24

Struktura v %

	1980	1981	1982	1983	1984
Arbo	0,4	0,4	0,4	0,5	0,4
Belinka	4,3	3,6	3,9	4,7	4,2
Color	38,2	35,3	35,6	37,3	33,8
Helios	31,0	29,0	23,8	27,5	26,7
Jub	26,1	31,7	36,3	30,0	34,9
	100,—	100,—	100,—	100,—	100,—

OBSEG IN STRUKTURA PROIZVODNJE SMOL

DO	v tonah												
	1980	1981	Index 80/81	1982	Bazni ind.	Verižni ind.	1983	Bazni ind.	Verižni ind.	1984	Bazni ind.	Verižni ind.	Ø letna stop. rasti
Color	12.658	12.429	98,2	12.250	96,8	98,6	12.953	102,3	105,7	10.119	79,9	78,1	— 5,44
Donit	16.019	16.823	105,0	14.754	92,1	87,7	17.423	108,8	118,1	18.641	116,4	107,0	3,86
Helios	8.510	8.139	95,6	8.152	95,8	100,2	12.722	149,5	161,2	16.394	192,6	128,9	17,81
Melamin	6.401	6.517	101,8	7.700	120,3	118,2	8.564	133,8	111,2	9.469	147,9	110,6	10,29
Yugocryl	4.968	4.845	97,5	4.580	92,2	94,5	5.009	100,8	109,4	4.789	96,4	95,6	— 0,91
	48.556	48.753	100,4	47.436	97,7	97,3	56.671	116,7	120,3	59.412	122,4	104,8	5,18

Struktura v %

	1980	1981	1982	1983	1984
Color	26,1	25,5	25,8	22,9	17,0
Donit	33,0	34,5	31,1	30,7	31,4
Helios	17,5	16,7	17,2	22,4	27,6
Melamin	13,2	13,4	16,2	15,1	15,9
Yugocryl	10,2	9,9	9,7	8,9	8,1
	100,—	100,—	100,—	100,—	100,—

Grafikone objavljamo na 4. in 5. strani.

Odgovorni delavci se bodo ob prikazanih številkah in grafičnih slikah lahko zamislili in si ustvarili sliko našega preteklega poslovanja, kar pa jim bo dobra iztočnica za nadaljnjo usmeritev in pristop k pripravi srednjeročnih planskih dokumentov za naslednje obdobje.

Alojz Izlakar

Sejmi, velesejmi ...

Ko se poletje sprevrže v jesen, narava bogato odpre svoje dlani in nam ponudi dobrot, da nam je pogled v puste zimske dni lažji. Kakor da bi trgovci sledili temu klicu narave, saj se v septembru in oktobru na široko odpro vrata raznih sejmov, kjer se roba ponuja in razkaže ter dobrine krožijo. Tudi za našo vejo tovrsten način ponudbe ni in ne sme biti odveč, saj je znano, da ne živimo le od industrije in tudi naša prodaja ne sprejema naročil le sede za pultom po telefonu.

Zakonitosti tržišča, povpraševanje in ponudba, relacija prodajalec — kupec, vse to postaja v zadnjem času splet vseh mogočih okoliščin, od menjajoče se situacije na tržišču, do dnevno spreminjane dinarske in devizne zakonodaje. Za uspešen prodor na tržišče je treba upoštevati prav tako dognanja sodobnih metod raziskave tržišča in trženja na sploh, kakor tudi klasično ponudbo, kar pomeni povezavo v kompletno prisotnost prostorov, ki naj bi ga komercialno obvladoval.

Sejmi so prav gotovo najprvobitnejši način ponudbe na tržišču. Letošnja jesen je z njimi prav bogata, saj smo Colorjevci prisotni istočasno na zagrebškem velesejmu in celjskem obrtnem sejmu, tem dvema sledi še sarajevski lesni sejem v oktobru ter beograjski lesni sejem v novembru, ki nas bo obšel le kot udeležence na obrobni dejavnosti.

O zagrebškem velesejmu, kjer smo že tradicionalni gostje — zadnje čase v okviru Kemije, bi lahko rekli: »Na vzhodu nič novega«. Kakšen komercialni odmev bo imel, bomo lahko vrednotili kasneje.

Rad bi se ustavil ob celjskem obrtnem sejmu, kjer smo letos prvič odprli svoje poslovne karte. Najbrž tu ni mesto in čas za razpravljanje o upravičenosti našega nastopanja na tej množični prireditvi, vsekakor pa bi morala biti odločitev o prisotnosti oziroma neprisotnosti sprejeta vsaj v polletnem reklamno-propagandno-komercialnem planu, ne pa borih 14 dni pred otvoritvijo. Da ne omenjam naglice in improvizacije,

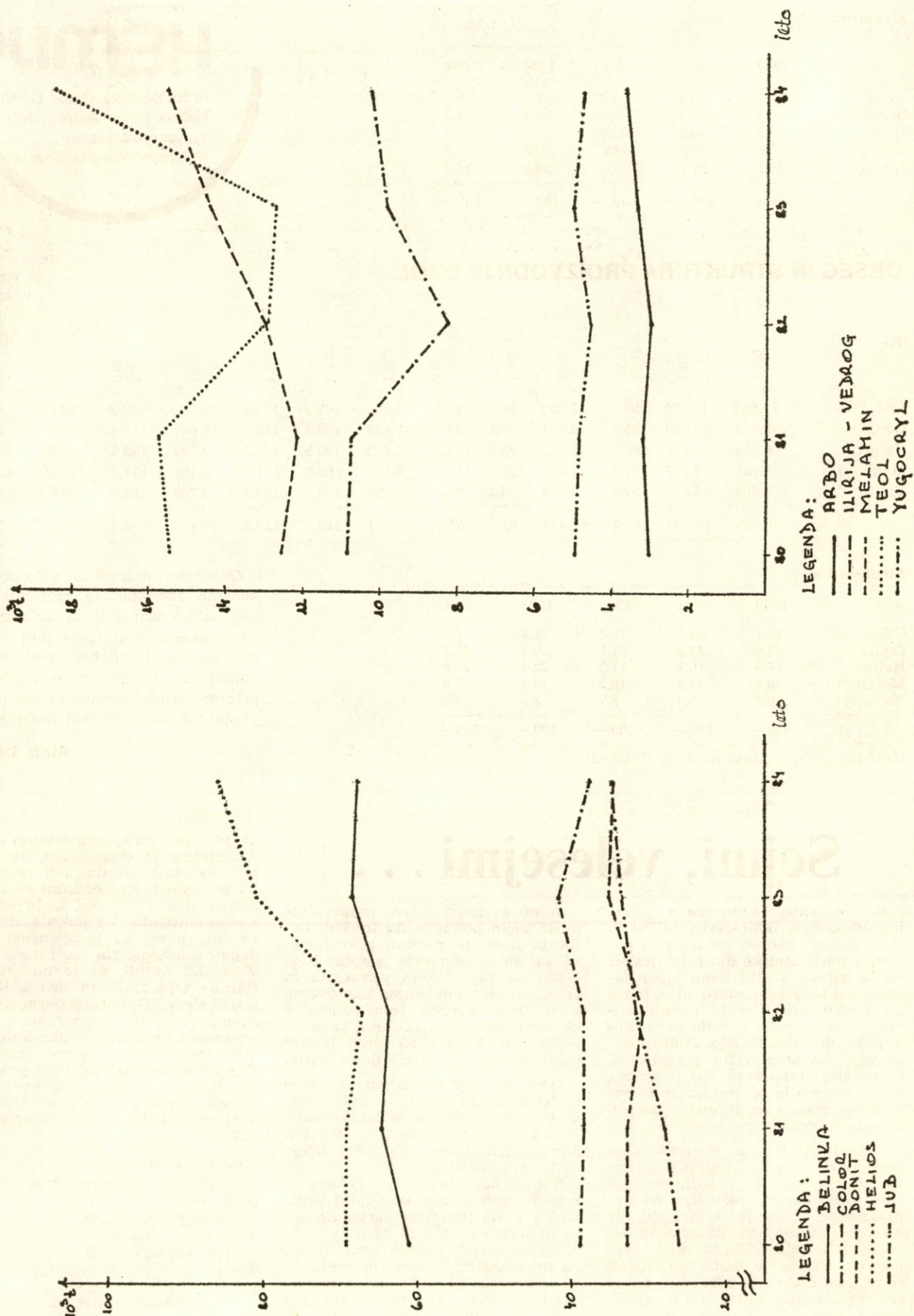
ki je bila botra pripravljanju in kompletiranju eksponatov, da o izbiri dežurnih in nasploh prisotnih ne bi govoril. Komercialni sektor je prispeval dva človeka, ki bi tehnično-demonstratorsko pokrila dva od 10 dni, razvoj pa je prispeval stalnega dežurnega. Na lesni dan, ki to v resnici ni bil, se je na »našem štantu« trlo takih in drugačnih obiskovalcev. Glavna pozornost obiskovalcev je bila usmerjena k jaht programu in dekorativnim interiernim premazom za lesene površine. Kar se zanimanja za jaht program tiče, izgleda, kakor da bi imel vsak odrasli oziroma doraščajoči Slovenec vsaj eno ali dve jahti v domači garaži.

Sejem je bil živ, res, in ne samo na lesni dan 20. septembra. Vendar, če že sodelujemo na njem, predstavimo se kot firma, ki ve, kaj hoče, ki ponuja robo, za katero stoji z garancijo svojega imena, ki ni od danes do jutri, in ki predstavlja svoj

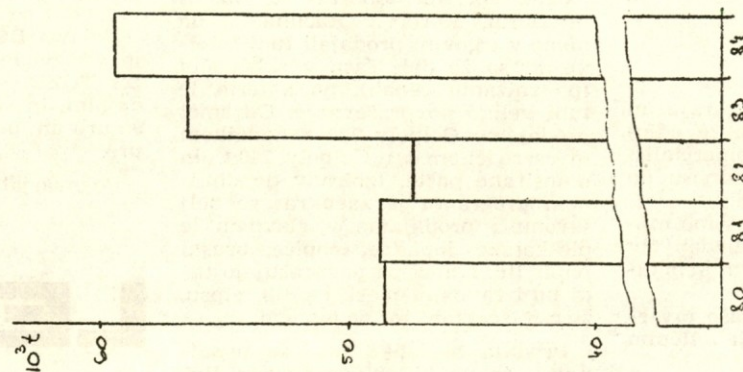
(Nadaljevanje na 6. strani)

COLOR 3

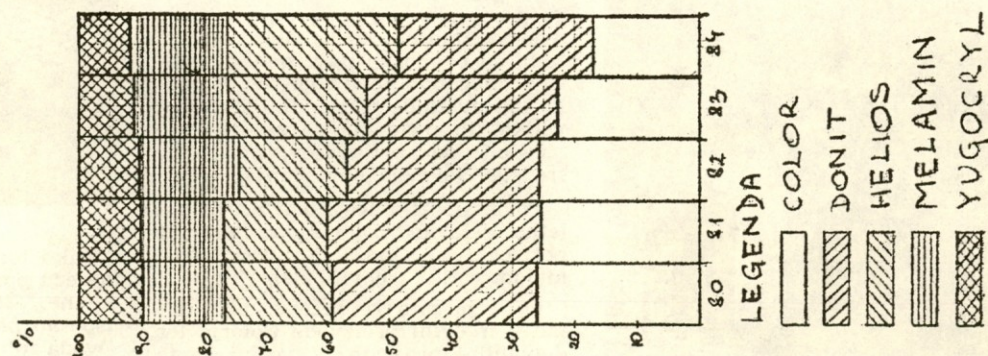
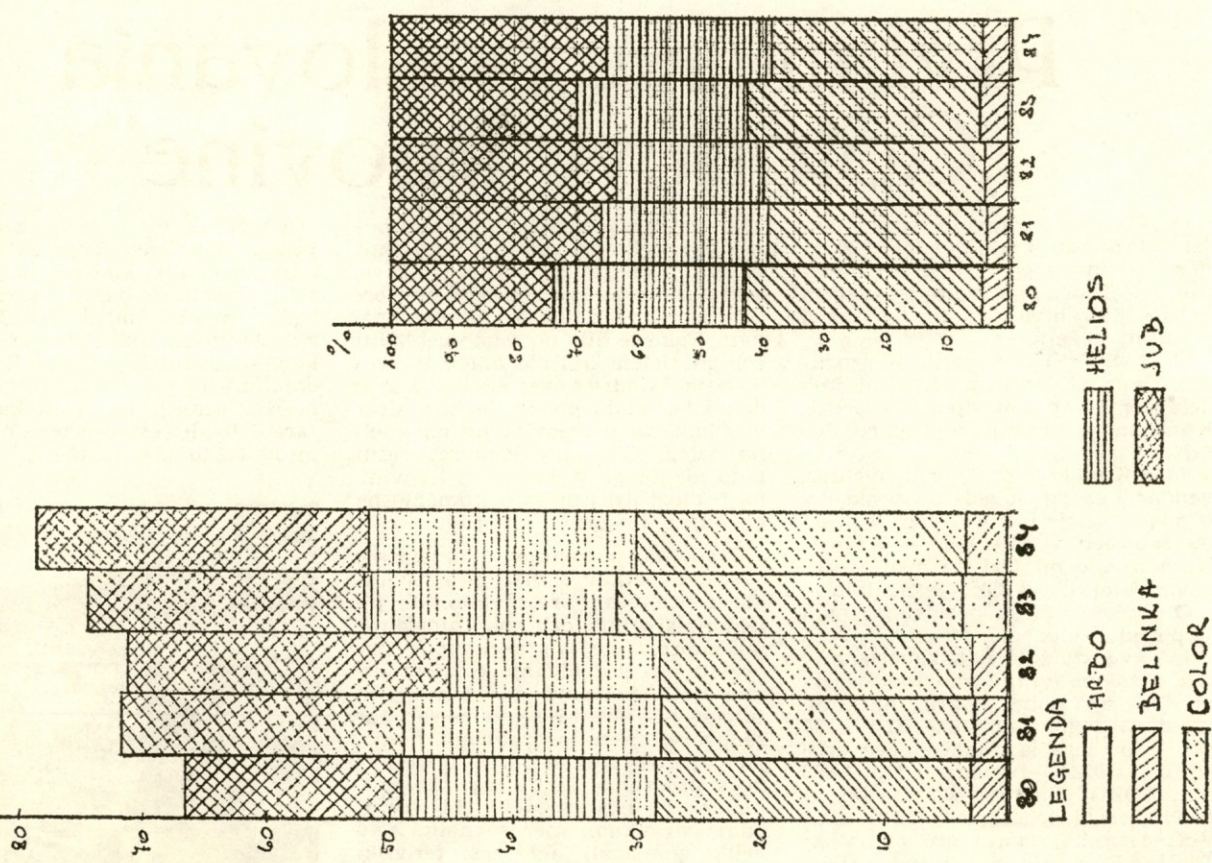
Gibanje fizičnega obsega proizvodnje v obdobju 1980 - 1984

OBSEG IN STRUKTURA PROIZVODNJE SMOL

OBSEG IN STRUKTURA PROIZVODNJE PREMAZNIH SREDSTEV

Prvi mesec poslovanja „Colorjeve trgovine“

O »Colorjevi trgovini« smo v našem glasilu že pisali, vendar v glavnem o investiciji, o predvidevanjih... Končno pa smo 1. avgusta le dočakali otvoritev in tudi prvi rezultati so že tu.

O prvih vtisih in delu v prodajalni smo se pogovarjali z našima delavcema, poslovojem Jožetom Kumrom in prodajalko Danico Polajžar.

Jože Kumer je v Colorju novinec, vendar ima že dolgoletno prakso v trgovini, saj je bil prej dobrih deset let zaposlen v »Merkur — Kranj«. Nazadnje je bil vodja izmene v trgovini Merkur — Okovje Šentvid.

O prvem mesecu poslovanja nam je povedal tole:

»V avgustu sva dva zaposlena v naši maloprodajni trgovini uspela prodati za dobro staro milijardo 200 din izdelkov (natančno 12.167.134 din — od tega iz proizvodnega programa TOZD »Premazi« 11.331.888 din, TOZD »Smole« 702.461 din in dopolnilnega programa 132.785 din). Večina prodaje torej gre na račun TOZD »Premazi«, seveda pa bi lahko prodali tudi več smol, če bi bili

že s prvim dnevom znani prodajni postopki, predvsem pa ustrezna embalaža. Vse to so začetne težave, brez katerih ne gre v nobeni novi organizaciji in jih tudi pri nas ni manjkalo. Tako je bilo potrebno uskladiti celotni sistem nabave blaga iz prodaje in skladišča, saj se je večkrat dogajalo, da blago, ki je bilo sicer v skladišču, v trgovini nismo imeli na zalogi. To smo zaenkrat rešili tako, da blago prodamo v trgovini, na podlagi ustreznega dokumenta pa ga kupec dvigne v skladišče.

Trgovina potrebuje tudi čimveč svežih podatkov o vrsti proizvodov, ki se trenutno proizvajajo, da jih lahko naročimo oziroma informiramo kupce. Torej bo potrebno še naprej dobro sodelovanje z vsemi ustreznimi službami, da bi zadostili željam kupcev, ki so zaenkrat kar zadovoljni z našo trgovino. Precej pohval gre tudi na račun dopolnilnega programa, ki ga uspešno prodajamo v naši trgovini in svetovanja strankam, kjer so nama zelo veliko pomagali tudi naši terenski tehniki.

Kvaliteta postrežbe bi bila lahko še boljša, če bi zaposlili vsaj še enega prodajalca, saj smo ugotovili, da dva ne zmoreta vsega dela. Menim tudi, da bi morali poskrbeti za boljšo propagando nove trgovine. Nema lo kupcev zaide v trgovino slučajno, veliko jih pove, da so za trgovino izvedeli od prijateljev, ne pa iz sredstev javnega obveščanja.«

Tovarišica Danica Polajžar, dolgoletna delavka Colorja, pa nam je postregla s podatki, kaj se v naši maloprodajni trgovini dobi:

»Kot je bilo že rečeno, prodajamo v trgovini proizvode Colorja ter dopolnilni program. V večini so to izdelki široke potrošnje v 1–5 kg embalaži ter nitro laki, nitro razredčila in lesol v hobokih. Izbira blaga sproti dopolnjujemo, tako so se na policah prodajalne že pojavili izdelki kot npr. Epocink E, Epolor in Dural, Korol... Računamo, da bomo v trgovini prodajali tudi izdelke, ki so že dalj časa v skladiščih (po znižanih cenah), po katerih je tudi veliko povpraševanje. Od smol prodajamo Colpoly 720 z dodatkom in razredčilom ter Colpoly 740/C in niansirane paste. Izbira v dopolnilnem programu je zaenkrat še bolj skromna, prodajamo v glavnem le pleskarske lopatice, čopiče, brusni papir itd. Kupci pa povprašujejo tudi po izravnalni masi, lepilih, gipsu, žičnih ščetkah in podobnem.

Prodaja bi lahko bila še uspešnejša, če ne bi primanjkovalo Bukolit laka za parket, belega in čokoladno rjavega Colofasa, belega, rjavega, črnega Colomina in še nekaterih avtolakov.

Kupci so v glavnem zadovoljni, vendar jim vseh želja žal ne moremo izpolniti. Mnogo jih je, ki si želijo nekatere barve in razredčila tudi v manjši embalaži (0,25 do 0,5 kg), želijo pa tudi izbor vseh izdelkov, ki jih izdeluje Color. Sama prodajalna jim je všeč, želijo pa si boljših označb na cesti, kar pa je zaradi togih cestno-prometnih predpisov težko uresničiti.«

Tako torej naša delavca o prvem mesecu poslovanja maloprodajne trgovine. Želimo jima, da bi tako uspešno poslovala tudi v prihodnje, seveda ob pomoči vseh, ki lahko kakorkoli pripomorejo k še boljšim rezultatom.

Naj na koncu za tiste, ki mogoče tega še ne veste, zapišemo:

Colorjeva maloprodajna trgovina je odprta vsak dan od 8. do 19. ure, v soboto od 8. do 12. ure.

Delavci DO Color lahko nabavljajo proizvode s popustom po sklepu DS TOZD »Premazi« samo v prodajalni, in sicer dopoldne med 8. in 9. uro in popoldne med 14. in 16. uro.

Pogovarjal se je Ivo Kržišnik.

(Nadaljevanje s 3. strani)

program tako, kot je to kraju in času primerno, ne pa, da je edini predstavnik, ki ni niti komercialist niti tehnik prepuščen v odnosu do strank svoji velikodušnosti.

Skrajni čas je, da se otresemo malomeščansko-tozdovskih gledanj in ljubosumnega skrivanja za krinkami neinformiranosti.

P. S. Uprava sejma je našo tovarno nagradila za sodelovanje z ličnim priznanjem.

ef

LESOL

**Zaščitno premazno
in konzervirno sredstvo
za les.**

Letovanja '85

Če smo v maju zapisali, da je čas dopustov vse bližji, moramo danes ugotoviti, da se poletje kljub lepim dnevom počasi umika, tudi dopusti so v glavnem za nami, zato je čas, da potegnemo črto pod našimi letovanji.

V počitniških zmogljivostih Colorja na Pagu, Cresu, v Istri in v Čatežu je letos letovalo 243 naših delavcev, skupno z njihovimi družinskimi člani pa kar 850. Kar je bilo

razvidno iz prijav in zanimanja, ki je letos vladalo za letovanje v naših prikolicah in domovih, se je tudi uresničilo, saj je letovalo v naših zmogljivostih že 37 % vseh zaposlenih.

Največ delavcev (64) je letovalo v osmih prikolicah v avtokampu **Strasško** na Pagu. Ta avtokamp je že po tradiciji najpriljubljenejše letovišče naših delavcev. Čeprav je bil v »špi-ci« sezone zelo nabit in so bili tudi letos že stari problemi s trgovino, ostale dobre lastnosti tega kampa odtehtajo slabosti. Žal je precej prikolic v tem kampu dotrajenih, tako da jih bo potrebno zamenjati. V načrtu je bila zamenjava s kontejnerji, vendar kot zdaj kaže, to ne bo mogoče, saj uprava kampa ni navdušena nad postavljanjem kontej-

nerjev. Menda naj bi v prihodnje gradili bungalove, zato se postavljanju kontejnerjev upirajo.

V **Pelegrinu** (štiri počitniške hišice) je letos svoj dopust preživelo 54 naših delavcev. Tudi hišice v tem naselju pri Umagu so že precej stare, zato ni čudno, če je bilo v knji-gah zapažanj precej pripomb nad iztrošenostjo opreme. Pripombe so tudi na vzdrževanje vrtov, saj je drevje že kar precej zrastle. Sicer pa so bili dopustniki tukaj zadovoljni, v posezoni pa so tukaj letovali tudi naši upokojeanci.

Na **Cresu** smo letos letovali v dveh krajih, in sicer v treh novozgrajenih stanovanjih v Miholaščici in v avtokampu Slatina, kjer smo najeli dve prikolici.

Dve enosobni stanovanji in ena garsonjera so lepa dopolnitev Colorjevih počitniških zmogljivosti, seveda pa letos zaradi komaj dograjenega naselja ni šlo vse tako kot bi bilo treba. Premajhen je predvsem parkirni prostor, trgovina ni bila posebno založena, tudi v stanovanjih se še najdejo napake. Nekatere naše delavce bi kmalu »zailo«, saj meteorne vode še niso speljane tako, da ne bi zalivalo spodnjih stanovanj. Računajmo, da bo drugo leto že boljše.

V **Slatini** je letovalo deset delavcev v prikolicah, ki sicer niso A kategorije, vendar pa so druge stvari dobro urejene (predvsem lepe sanitarije, trgovine in zelo čisto morje).

Crikvenica je letos gostila 27 colorjevcev. Za ta kraj letos ni bilo prav posebnega navdušenja, zato je bilo mogoče letovati po deset dni, kar je tudi določena prednost.

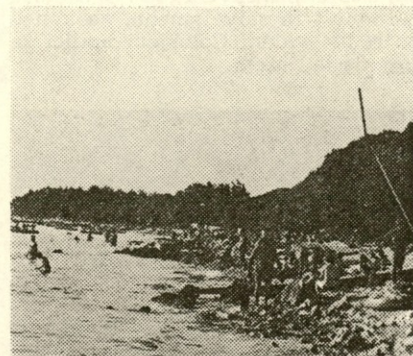
V **Sireni**, manjšem kampu v hotelskem kompleksu Novigrada, smo imeli tri prikolice. V njih se je zvrstilo 22 delavcev. Čeprav ob prijavah ni bilo večjega zanimanja za ta kamp, so bili tisti, ki so tam letovali zadovoljni in bi si še želeli tja. Kamp je v senci, zelo blizu mesta, v katerem je tudi sicer veliko slovenskih počitniških domov.

V sosesčini Sirene je avtokamp **Mareda**, le nekoliko severneje. To je nov kamp s prostorom za okrog 3600 gostov. Žal ni veliko sen-ce, je pa zato lepša plaža in morje. Tu smo postavili štiri prikolice, v njih je letovalo 24 delavcev.

Nismo pa letovali samo ob morju. Kontejnerja v **Čateških toplicah** sta zasedena kar naprej, tudi izven sezone tako, da lahko trdimo, da sta opravičila svoj namen. Letos je v toplicah letovalo že 30 naših delavcev, zmogljivosti pa so oddane vse do konca sezone — do 15. oktobra.

Tudi dom na **Voglu** je imel svojo poletno sezono. Čeprav smo imeli v njem pravo malo »mišjo vojno«, je preživelo prijeten dopust v gorah 13 delavcev. Še posebno zanimiva je bila kombinacija s kopanjem v Bohinjskem jezeru. Če bi bile zveze z dolino boljše, bi tod vsekakor letovalo mnogo več naših delavcev.

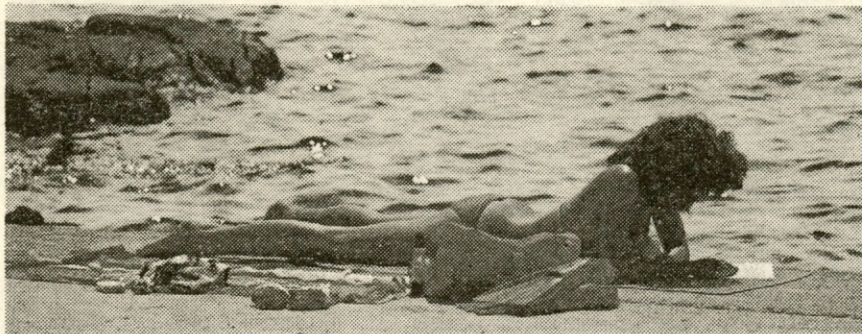
Ta kratek sprehod skozi naše počitniške zmogljivosti nam pokaže, da na tem področju družbenega standarda nismo ravno revni. 28 počitniških enot, dom na Voglu in dve najeti enoti, so pravzaprav že pravo malo »hotelsko podjetje«, zato bo potrebno v bodoče temu posvetiti še večjo pozornost. Odločiti se bo potrebno predvsem ali še razširjati zmogljivosti, ali pa kvalitetnejše opremiti obstoječe, še posebej pa boljše jih vzdrževati. Tako velik fond počitniških enot vsekakor ne bo mogoče več vzdrževati z dvema letnima obiskoma ob pripravi in pospravljanju, pač pa se bomo zadeve morali lotiti bolj sistematično. Predvsem so starejši objekti potrebni temeljite-

ga popravila in obnove, za katero si bo potrebno vzeti več časa. Seveda bi k boljšemu vzdrževanju lahko pomagali vsi letujoči, žal pa se čisto dogaja, da skoraj ne znamo zamenjati niti žarnice in mora zato mnogokrat vzdrževalec iz tovarne zaradi malenkosti na pot. Tudi ni malo pritožb nad slabo zapuščenimi prikolicami in stanovanji, še vedno so težave s popisom inventarja, ker nekateri menijo, da je njihova dolžnost na dopustu samo prepuščati se sončnim žarkom, ne prebiramo navodil, pa imamo zato težave in še bi lahko naštevali.

Kljub vsemu lahko ugotovimo, da je večina naših delavcev, ki so letovali v Colorjevih počitniških zmogljivostih, svoj dopust preživela prijetno, na vseh nas pa je, da po svojih močeh prispevamo, da bi bil ta dopust v prihodnje še lepši.

Ivo KRŽIŠNIK

Lepa, sonča sobota je bila. Ceste proti Dragočajni so bile nenavadno prometne; avtomobili, skupine pešcev, spet osamljen pešec, ki mu ustavim, a noče v avto. Pravi, da bo tudi peš pravočasno prišel na Colorjev piknik.

V avtokampu Dragočajna je živahno. Glasbeni ansambel pripravlja in ureja svojo opremo, strelci že navezujejo na vrvice salame, steklenice in druge dobrrote, ki bodo padale pod svincem ogrelih militaristov, najbolj zagnani kegljači in ostali sladokusci neumorno podirajo keglje, da bi si z najboljšim rezultatom priborili lep pet-kilogramski kos pršuta. Nekateri skačejo po plesnem odru, da bi ga preizkusili, če bo zdržal pod silnim ritmom rajajočih Colorjevcev. Bo zdržal, bo; saj je prejšnji večer prestal preizkušnjo Iskrašev, ki so tudi imeli svoj piknik.

Prizorišče se polni, ljudje se zaglagajo s hrano in pijačo, tako da dva Zvoneta, Mirjana in Vinko komaj uspevajo vse postreči. Tudi druge aktivnosti so na višku; glasba neprestano igra poskočne domače in tuje viže, strelci ciljajo bolj na salame kot na steklenice (draga hrana, pijače dovolj na pikniku?), kegljači so malo prekinili s tekmovanjem, da bi lahko izvedli zabavno tekmovanje dvojic, ki ga je zelo domiselno pripravil Peter. Spretnost, nerodnost in salve smeha, na koncu pa redko videni Colorjevi majici za Bojana in Jožeta.

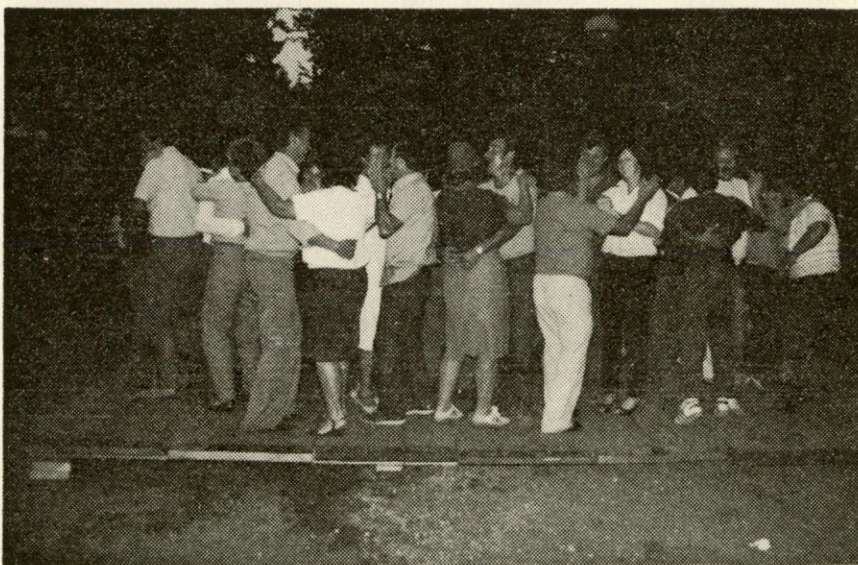
Kegljanje so tudi speljali h koncu in pršut je dobil lastnika Srečka. Vsi se strinjamo, da je prišel v prave roke. (Tudi nagradni ples)

Kljub temu, da je prenekateri heroj že omagal, je velika množica še v pozne večerne ure tlačila ubogi oder. Ko so se glasbeniki utrudili, pa je prišel do izraza sem in tja kakšen zbor in tudi solo pevskih vložkov ni manjkalo.

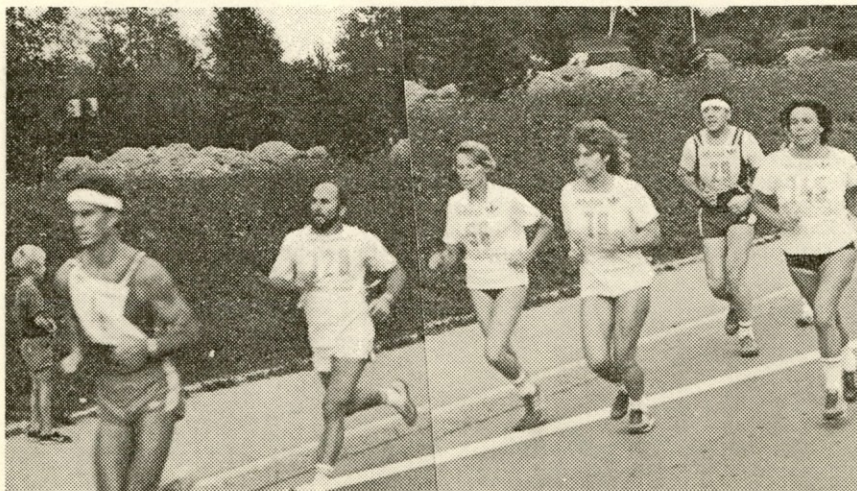
Najbolj neugnani pa so zabavo nadaljevali v Medvodah, Kanuju, na Slavkovem domu, ali pa morda doma.

J. S.

Piknik '85

Uvod v tekaško jesen

Po dolgem vročem poletju, ko je bila že sama misel na hitrejša gibanja združena z obilnim znojenjem in so nas tekaške steze vodile le okrog jezer ali ob morju, je jesen s hladnejšim valom idealna za aktivno pripravo na zimo. Teki, ki jih v septembru in oktobru res ne manjka, se začno v Smledniku s tekom dvojic, sledi Kokrica, za tek ob Savi, na Rašico in Šmarno goro po krajevnih skupnostih Medvod vse do maratona treh src v Bovcu in Kranju.

Tek dvojic organizira smleški Partizan pod našim pokroviteljstvom, kar pomeni, da poskrbi Color za majice ali kape z emblemom teka. Zadnja leta je tekovanje tudi ekipno, za katero se štejejo časi petih dvojic iz dveh ženskih in treh moških starostnih kategorij. Ze tradicionalno je tudi letos osvojila pokal — kristalno vazo ekipa pokrovitelja, za katero so tekle Vida in Stanka, Francelj, Pavle in Frane. Manjka joče moštvo pa smo nadomestili s tekačicami Olimpije in sosedov z železniške postaje. Zalostno je bilo dejstvo, da prireditelj ni zbral polne ekipe dočim je ekipi Partizana Kranj — glavnemu favoritu manjkala le dvojica deklet pod 60 let skupne starosti.

Naslednja tekaška preizkušnja je bil tretji tek po krajevnih skupnostih Medvod v počastitev krajevnega praznika. Na startu, ki je na nogometnem igrišču, se je zbralo okrog 150 zagrizenih rekreativcev, med katerimi jih precej trenira z enako vztrajnostjo in intenzivnostjo, kot kategorizirani reprezentantje. Na vsakem teku ugotavljamo, da prihaja vedno več smetane, poprečneži in tisti, ki so prejšnja leta ostajali za nami, so izgubili veselje ali pa tečejo samo zase. Proga, ki je dolga 12 km, obira Svetje podolgem in počez, vodi preko Ladje, Senice čez Soro na Rakovnik, Goričane, Vaše in Presko in nazaj v Medvode.

Med dekleti je v svoji skupini zmagala naša najboljša dolgoprogašica Dragi, Anica pa je poleg drugega mesta v skupini dobila še po-

sebno priznanje za najhitrejšo kranjanko. Tudi Stanka je dobila diplomu za peto mesto. Pri fantih je konkurenca še precej hujša, tako da niti napadalni Francelj ni dosegel vidnejše uvrstitve. Pavle si je med veterani priboril šesto mesto, Jože pa je bil deležen pomembnega aplavza saj je v cilj pritekel skupaj z enajstletno hčerko Asto. Žrebanje nagrad je potekalo še dokaj v redu, kar pa ne bi mogli trditi za razglasitev rezultatov, kjer so si Partizanovci privoščili preveč spodrsrljajev.

V Pelegrinu je bilo lepo

Z različnih delovnih mest smo se upokojevalci naše delovne organizacije, upokojevalci prej ali malo pozneje, zbrali po zaslugi naše tovarne v Pelegrinu, ob morju, da se skupaj poveselimo in skupaj obudimo spomine na delovna leta in na vse, s katerimi smo nekoč delili vse lepo, prijetno in neprijetno na delu. Tisti najstarejši so pripovedovali, kako je bilo nekoč in tisti, ki nas v tistih časih še ni bilo v podjetju, smo z zanimanjem poslušali vse o zgodovini našega podjetja. Zanimivo je bilo poslušati tudi o vseh tistih sodelavcih, ki jih žal ni več med nami.

Pa tudi mnogo šale je bilo vmes, nasmejali smo se kot marsikdo že davno ne in to nam je tako zelo dobro delo. Predvsem ob večerih, pa tudi na plaži, kjer je sonce tako zelo prijetno grela, je bilo šale in smeha poln koš in nikoli ju ni zmanjkalo.

Nova sodelavka

JANJA KURALT:

»DELA DOVOLJ TUDI NA MOJEM PODROČJU!«

Pred dnevi se je zaposlila v naši delovni organizaciji Janja Kuralt, socialna delavka. 29-letna Janja je doma iz Ivančne gorice, že tretje leto pa živi v Vašah. Prej je bila zaposlena v Kartonažni tovarni Ljubljana, toda zaradi terenskega dela v oddaljenih tozidih jo je privabila v Color bližina delovnega mesta.

»S člani kolektiva se bom najprej spoznala preko razpisov za stanovanja, saj moje delovno mesto »sega« tudi na stanovanjsko področje. Delno že poznam vodje tozdov, s katerimi bom skupaj skušala razreševati probleme, ki se bodo pojavljali na »mojem« področju. Dokler se nihče s tem ne ukvarja, tudi problemov ni. Seveda pa bo minilo nekaj časa, da bodo ljudje upali povedati svoje težave v razgovoru z menoj. Je pa res, da pogovor s socialnim delavcem človeka razbremeni in potem vse drugače gleda na stvari...«

Pa, srečno...!

K tako dobremu počutju je pripomogla tudi odlična hrana, za katero je ob pomoči Andreja (in še koga) poskrbela dobra, zvesta Fani-ka. Samo besede niso nikoli dovolj dobre za vse, ki so poskrbeli za dobro fizično in psihično počutje vseh, ki smo bili tu na počitnicah. Bilo je zares lepo in ne samo, da se bomo radi vedno spominjali teh dni, ki so bili tako prijetni, temveč bomo še in še prihajali vse dotlej, dokler nam bo delovna organizacija to dobrohotno omogočila. Vsi pa vemo tudi, da smo dolžni zahvalo vsem tistim našim delovnim tovarišem v podjetju, ki so s svojim delom pripomogli, da smo mi uživali. Hvala še enkrat vsem!

V. T. G. v imenu upokojevalcev iz Pelegrina

Colorjevci na Mont Blancu

Zgodaj spomladi je na oglasni deski naznanjal plakat izlet na Mont Blanc. Prepričana sem bila, da se bo prijavitelcev kar trlo. Toda ni bilo tako kot leta 1982.

Konec junija smo imeli prvo trening turo, ki jo je vodil Jože. Namen tega izleta je bil, da se vsi naučimo uporabljati cepin in dereze. Izbrali smo si temu primerno

času smo bili vsi zbrani le Jožeta in Ladota smo pobrali spotoma v Sentvidu. Skupaj z vodniki nas je bilo 13. Glavni vodnik izleta je bil Jože. Odšli smo s kombijem rent a' car in enim osebnim avtomobilom. Jule je poskrbel, da nismo imeli težav z gorivom.

Zadnji del kombija je bil nabit z našimi nahrbtniki in potrebno opre-

da smo kupili nekaj manjkajočih stvari za turo. Ulice Chamonixa so bile še skoraj prazne, trgovine pa še zaprte. Tako smo imeli čas za naš zajtrk in to s pogledom na ledenik Mer de Glace. Nad njim se je vzpenjala gora, ki jo je vsak izmed nas želel v teh dneh premagati — Mont Blanc. Vrh se je že kopal v jutranjem soncu, nebo je bilo skoraj brez oblaka. Le majhna meglica je bila tik nad vrhom. Obetal se nam je lep dan. Blizu se je razlegalo glasno šumenje reke Arve. Zagledala sem se v njen deroči tok, ki odnaša zdrobljen granit z mogočnih gora.

Ura je bila že 11, ko smo se ponovno zbrali pri kombiju. Naš plan je bil za ta dan zelo obsežen. S kombijem smo želeli priti do kraja St. Gervais, od koder pelje montblanški tramvaj do višine 2337 m. Tu bi se šele zares začela naša hoja do višine 3800 m.

Slabo uro smo se vozili do St. Gervaisa. Tu je bilo konec našega lenarjenja v kombiju. Sedaj je bilo potrebno vzeti vse potrebno s seboj za dva dni. Odvečne stvari smo pustili v kombiju. Imela sem precej dela sama s seboj, vendar do odhoda montblanškega tramvaja sem bila tudi jaz že gotova. Tramvaj ima dva vagona, pogon ima električni. Ima zobato kolo in zraven zobate tračnice. Kar nekaj časa smo rabili, da smo lahko vstopili. Proga se je vseskozi vzpenjala. V začetku sem imela občutek, da bom zdaj zdaj sedla na zadnjo plat kar sredi vagona. Počasi sem se znebila tega občutka. Dobila sem celo sedež, kar se mi je prileglo. Sama vožnja je bila prava paša za oči. Vrhovi gorskih velikanov so se drug za drugim prikazovali v različnih niansah. Nič manj občudovanja vredna ni bila preproga živordečega rododendra. Zase lahko rečem, da ga v tako le-

pot. V Kranjski gori smo izstopili iz avtobusa in nadaljevali proti Kranici. Tam smo prespali. Naslednje jutro smo odšli čez Kriško steno na Križ in v dolino Vrat. Na snežišču pod Stenarjem je bil zelo primeren teren za uporabo cepina in derez. Jože je najprej pokazal uporabo derez. Hodili smo navzgor, navzdol, pokazal je kako prečimo snežišče... Sama sem imela dezere prvič na nogah. Nekaj dodatnih Jožetovih pojasnil je končno pomagalo, da se mi noge niso več zapletale. Na strmih snežiščih smo vadili tudi uporabo cepina.

Kmalu je sledila druga trening tura. To je bila bolj atestna za našo kondicijsko pripravljenost.

Tura je potekala iz Jezerskega na Kočno, Grintovec, Skuto in nato spust v Kamniško Bistrico. Prehoditi je bilo treba vse v enem dnevu. Izlet je vodil Frane. Sama se tega izleta nisem mogla udeležiti. Vsi udeleženci so bili navdušeni nad to turo.

Dnevi so hitro minevali in bližal se je dan našega odhoda. Bila je že sredi 17. julija, odhod je bil zvečer ob 20.30 izpred Colorja. Ves popoldan sem kos za kosom zlagala v nahrbtnik.

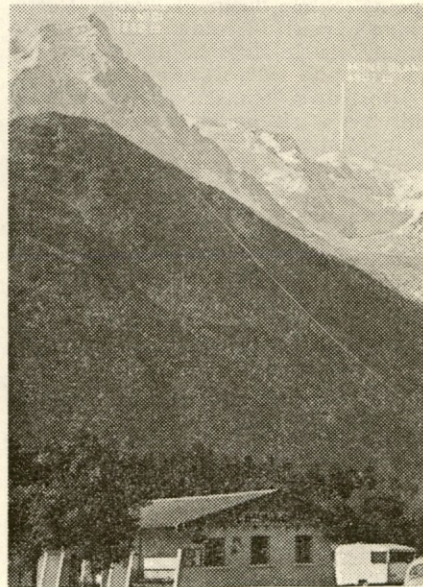
Proti Medvodam sem hitela bolj kot običajno v službo. V kratkem

mo. Spredej smo zelo udobno sedeli. Vročine ni bilo, saj je bila že čista tema, ko smo odšli iz Sentvida. Sama sem kmalu zaspala in prespala večji del poti. Le na mejnih prehodih sem se zbudila. Občudovala sem Juleta, saj je vozil večji del poti, le proti jutru ga je zamenjal Roman.

Zbudila sem se v Franciji, ko je bil že dan. Ustavili smo se, ko smo prišli iz Montblanškega cestnega predora. Na francoski strani tega predora stoji spomenik ljudem, ki so umrli pri naporni gradnji. Predor je odprt za promet od leta 1965, gradili so ga 7 let. Od Entrèvesa (v Italiji) do les Pelerinsa (Francija) je dolg 11,6 km. Trasa je s prehodom za pešce široka 8,15 m. Vožnja je omejena na 70 km/h, prekoračitev te hitrosti označujejo svetlobni signali na podlagi foto celic. Vožnja skozi predor je trajala 12 minut. Zunaj predora se nam je odprl razgled v čisto novi svet — alpski. Pogled na te vrhove je bil veličasten. Nisem se mogla nagledati zasneženih vrhov, ki so se razprostirali pred nami.

Cesta se je spuščala v vijugah navzdol. Vodila je mimo številnih kampov. Bili smo že blizu Chamonixa. Iz avtomobila se je lepo videl Aiguille du Midi in žičnica, ki je speljana na vrh (3842 m). Tu je skozi poletje ogromno turistov, pozimi pa smučarjev.

Okrog osme ure zjutraj smo bili v Chamonixu. Tam smo se ustavili,

pem cvetju in toliko skupaj nisem še videla nikjer. Zadnji del poti smo se peljali skozi 100 m dolg tunel. Ta je tik pred končno postajo, ki je postavljena na izklesani skali in jo zato imenujejo »Orlovsko gnezdo« (Nid d' Aigle).

Poleg postaje je prijetna restavracija, pravzaprav bife. Vožnja je trajala približno 1 uro. Ob izstopu se nam je odprl pogled na ledenik Bionnassay in njegove serake, v dolini pa je ostal Chamonix.

Nisem imela preveč časa za oziranje naokrog. Začeli smo s hojo. Pot je shojena in se vije med skalovjem. Po dveh urah hoje je sledil malo bolj strm vzpon in že smo lahko videli kočo Tête Rousse (3167 m). Tu smo se malo odžejali in dobili dodatne kalorije, da smo lahko nadaljevali pot proti koči Tête de Gouter (3863 m). Hodili smo brez večjih težav. Ponekod je bilo treba tudi malo plezati. To je bilo meni še posebno všeč. Skale so bile suhe in ni bilo bojazni, da bi kje spodrsnili.

Cez slabe 3 ure smo bili že v koči. Koča je bila že sorazmerno polna, Užitek je bilo sesti, čeprav na trdo leseno klop. V koči imajo svoj hišni red. Cepin in dereze smo morali obesiti na klin v predsobi. Sezuli smo si čevlje in se preobuli v copate, da smo smeli v prostorno jedilnico. Na koncu jedilnice je bil prostor, kjer si lahko na svojem gorilniku skuhaš kavo, čaj ali juho. Cene so tukaj namreč astronomske.

Po večerji smo se domenili, da zjutraj odrinemo zelo zgodaj, ponoči ob 1 uri. Rezervacij za spanje nismo imeli in takoj je bilo jasno, da bomo spali na tleh v jedilnici. Svoj komaj 1/2 metra širok prostor sem dobila tik pod oknom. Ljudje so hitro utihnili, čeprav smo bili kot sardine v konzervi.

Nisem mogla zaspati. Preveč je bilo vtisov današnjega dne. Vse je šlo brez težav, ker nam je bilo naklonjeno vreme. Bo zdržalo še jutri? Iz premišljevanja me je zmotila rosa, ki sem jo začutila na obrazu. Nisem vedela, od kje prihaja. Kmalu pa sem zaslišala še kaplje na steklu. Kako sem bila presenečena! Strah me je bilo slabega vremena. Vedela sem, da v tem primeru naprej ne bomo šli. Še spust navzdol po skalah, verjetno ne bi bil lahek. Komaj sem zaspala, ko me je zbu-

dilo grmenje. Odhod ob 1 uri zjutraj je bil preložen. Zunaj se je že zdanilo, ko sem se zbudila. Bolele so me vse kosti. Še vedno je deževalo. Domenili smo se, da počakamo lepše vreme.

Okrog 8. ure so se vremenske razmere obrnile na boljše. Jože, Roman in Lado so se strinjali, da kmalu odrinemo. Bila sem vesela, da bomo zares odšli proti vrhu. Kar so bile doslej naše pobožne želje, postaja vendarle resničnost. Vreme je bilo čudovito. Nebo je bilo kot umito. Hoja v snegu je bila odlična. Nič se ni udiral pod nogami. Bilo je skoraj brez vetra. Vseeno me je bilo strah hitre spremembe vremena. Vedela sem, da pot zahteva od planinca vzdržljivost in višinsko prilagodljivost. Nikoli še nisem bila tako visoko. Kako bom prenesla to? Opustila sem moje premišljanje in se prepustila hoji. Jože je počasi korakal za našima navezama. Pred menoj se je razgrinjala pokrajina s stalnim snegom in ledom. Sem pa tja so se prikazovale navpične stene in šiljati vrhovi. Postala sem bolj zadihana in korak je postal bolj počasen. Sledila je strmina proti pečinam Fondroyes-a, na katerih »čepi« nekoliko levo od naše smeri observatorij Vallot, malo više nad njim v sedlu pa Refuge Vallot (4362 metrov). Zadnji metri vzpona so se mi zdeli zelo hudi. Dihala sem kot parna lokomotiva. Jože je brez komentarja upošteval znake na naši vrvi. Ta je bila enkrat bolj, drugič manj napeta. Premagali smo to strmino in brez postanka pri zavetišču Vallot odšli naprej.

Cakal nas je zadnji kos poti do vrha. Dohiteli smo Ladovo navezo. Sama sem tudi že lažje zadihala in spet lahko opazovala svet okrog sebe. Sonce nas je prijetno gredo. Bližali smo se nevarnemu grebenu tik pod vrhom. Ta greben je približno 120 m dolg in širok le toliko, da lahko hodiš. Na levo je globok prepad na Grand Plateau, na desno pa na montblanški ledenik. Prva naveza se je vračala že z vrha. Mi pa smo drug za drugim hodili proti vrhu. Končno se je greben razširil in prešel v obširno kupolo. Ob 13.30 smo stopili na najvišjo goro Evrope, visoko 4807 m. V 4 urah smo prišli iz koč na vrh. Veseli, da smo vsi prišli brez težav smo si stisnili roke. Z

obrazov je sijalo zadovoljstvo. Sledilo je fotografiranje. Očak Mont Blanc nas je sprejel odprtih rok. Dovolil je, da ga vidimo v vsej lepoti, zraven pa pod njim občudujemo še ostale vrhove. V sebi sem čutila nekaj tako velikega, lepega. Gore! To je nekaj najlepšega, kar nam je dala mati narava. Zemlja, ki je privzdignjena nad obzorje in nad vsakdanjostjo. Tu se vse bolečine, grenkobe in razočaranja porazgube, vse lepo pa ostane.

Mont Blanc sta prva osvojila 8. avgusta 1786. leta dvajsetletni iskalec kristalov Jean Jacques Balmat in dr. Paccard. To je 8 let pozneje, ko je bil prvič osvojen naš Triglav. Paccarda je naslednji dan doletela barvna slepota. Balmat ga je za roko še isti dan pripeljal v dolino, kjer sta imela lep sprejem sredi Chamonixa. Na mestu, kjer je množica spremljala vzpon prvopristopnikov, stoji še danes lep spomenik Balmatu in Paccardu. Toliko o zgodovini Mont Blanca.

Beli vrh se je še kopal v soncu, ko smo začeli sestopati. V krasnem sončnem vremenu nam je bil bogato poplačan ves trud.

Sredi popoldneva smo bili že zopet v koči Refuge du Goûter. Razen sadja mi hrana ni teknila. Sestopili smo do koč Tête Rosusse, kjer smo tudi prespali. Naslednje jutro smo zelo zgodaj prišli do Nid d'Aigle, kjer smo počakali na tramvaj. Imeli smo čas za kavo ali pivo.

Domin in Andrej sta imela toliko elana, da sta balinala s kamenjem. Končni rezultat je bil, da je zmanjkalo primernih kamnov.

Tramvaj je bil za nazaj skoraj prazen. Ob poti navzdol nas je spet pozdravljalo živopisno cvetje. Zadaj v ozadju pa so se v soncu bleščali beli vrhovi. Kombi nas je še vedno čakal na istem mestu. Peljali smo se v mesto. Vsak je imel še svojo željo po nakupu. Zato smo se zmenili, da se dobimo pri kombiju ob določeni uri. Iz mesta smo se odpeljali v kamp, kjer smo si privoščili toplo hrano in daljši počitek.

V nedeljo smo se poslovili od Chamonixa. Še zadnjič smo se s pogledom poslovili od zasneženih vrhov. Iz kampa je bil lep pogled na mogočno sivo špico Druja, zraven nje pa ni prav nič zaostajal Varte.

Bilo je veliko lepih vtisov iz preteklih dni, ki smo jih preživeli skupaj. Dosegli smo svoj cilj. K temu so pripomogle ugodne vremenske razmere. Lahko na teh višinah piha veter več kot 100 km na uro, nas ovira na poti novo zapadli sneg, ledene razpoke... Seveda pa nobeden izmed nas ni bil za izlet nepripravljen. Skrbno smo se pripravljali že vse od spomladani naprej.

Mogoče se zdijo nekaterim sive stene hladne in brez vsake pozornosti hitijo mimo njih. Meni pa je ob pogledu nanje vedno toplo pri srcu. Zbujajo mi prijetne spomine in nepozabna doživetja.

Dragi

NAGRADNA KRIŽANKA

Žreb je odločil

 3		JOD	SRENI IZLIV	PROGASTI DINUR	STOPNJA PRIDEV- NIKA	OSEBA IZ TV SERIJE	BIBLIJSKA OSEBA
		DEBELO CREVO					
		VRSTA PTICE					
		KAČA					
		FINCI				BOLEZEN GLAV	ARMIS- TRONG
		KARTA PRI TAROKU					
VANADIJ	↓	MOŠKO IME	ROČKA ZA KAVO	KOLISEVSKI LAZAR	TONJA NASILNA VLADA	SNEŽNI PLAZ	NENAD UROŠ ONDINA
PALE- ONTO- LOGI							
PODVOLTI							
NEMSKA DEMOKR. REP.				RAVNINA			TURČIJA
3 RIMSKO				SEKTORECI INDIJANEC		ARABSKI ŽREBEC	
SESTAVIL: 4C		GORA NAD BOVCEM GEOMET. POJEM				BENEŠKI VLADAR	RADIUS BAVARSKI BOG VOJNE
STARO- SLOVAN. PIJACA			MOŠA KUDSKI ODBOR				MERA ZA POVRŠINO
					ORAN- ŽADA PEVA ČRKA		
GORA PRI SINJU					TKANINA Z VZORCEM		

NAGRADNA KRIŽANKA

		JOULE	POSTO METODA	NEGO- GORJE	GAZNO ČERK	VESTO BIMBA PILINA	STREHO VAL POST- ČEN
		J	A	D	R	A	N
		VESTO BIMBA PILINA	D	I	O	D	A
		OSOVINO	O	S		A	P
		VESTO BIMBA PILINA	N	O	R	M	A
		SPON. Z. PHE	I	N	E	S	
VESTO BIMBA PILINA	S	A	T	I	R		
VESTO BIMBA PILINA	N		P				
VESTO BIMBA PILINA	O	B	Z	O	R		
VESTO BIMBA PILINA	V	I	B	R	I	R	
VESTO BIMBA PILINA	P	I	R	O	T		
VESTO BIMBA PILINA	G	O	R	I	L	E	
VESTO BIMBA PILINA	R		N	E	O	M	
VESTO BIMBA PILINA	A	F	I	R	M	A	
VESTO BIMBA PILINA	D	E	C	A			
VESTO BIMBA PILINA	N	A		M	L	I	

Za nagradno križanko iz prejšnje številke Colorjevih informacij smo prejeli samo 23 rešitev. Tokrat smo javno žrebanje izvedli v prostorih finančnega sektorja. Komisija v sestavi Stanka Kavčič, Anica Luštrik in Ljuba Glavija je za dobitnico prve nagrade 500 dinarjev izžrebala Tatjano Gauš, drugo nagrado 300 dinarjev prejme Majda Čuček, tretjo nagrado 200 dinarjev pa Fani Sešek.

Izžrebankam bomo nagrade izplačali po izidu glasila. Čestitamo!

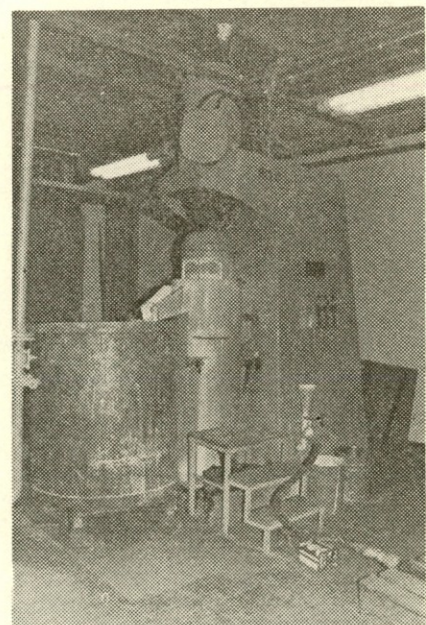
COLORJEVE INFORMACIJE številka 9 (155), leto 14., september 1985. Izdaja jih organizacija združenega dela Color Medvode, vsak mesec v nakladi 850 izvodov. Glasilo ureja uredniški odbor: Marko Ažman, Frane Erman, Anton Kern, ing. Rihard Pevec (odgovorni urednik) in Franci Rozman (glavni urednik). Fotografije Franci Rozman. Tisk AERO Celje, TOZD grafika. Rokopisov ne vračamo. Po mnenju Sekretariata za informacije pri Izvršnem svetu Skupščine SRS št. 421-1/72 je glasilo oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Med reševalce s pravilnimi rešitvami bomo z žrebom razdelili tri nagrade:

1. nagrada 500 din
2. nagrada 300 din
3. nagrada 200 din

Izrezke z vpisano rešitvijo pošljite v DSSS, kadrovsko-spolni sektor z oznako »Nagradna križanka«.

Pri žrebanju bomo upoštevali vse pravilne rešitve, ki bodo prispele do 10. oktobra 1985. Vsakdo lahko sodeluje le z eno križanko. Obilo sreče!

Pešeni mlin izdelan v Chromosu